

at der til den Tid sandsynligvis endnu ikke vil kunne være foretaget nogen Amortisation af Gælden, og at Panterne, naar nogle Aar ere gaaede, og uden at der altsaa er foretaget nogen Amortisation, selv vil blive daarligere og ringere end i Begyndelsen, idet Panterne jo her hovedsagelig bestaa i Bygninger og Kraftmaskiner. Der er jo her det forunderlige, at man ikke søger for det, som det ærede 4de Medlem fra Kjøbenhavn (Oct. Hansen) under 1ste Behandling med saa stærke Ord fremhævede, at hvad det frem for alt kom an paa, navnlig ved en Forening med en saa præker Pantestikkerhed som denne, var, at man i Begyndelsen amortiserede kraftigt og hurtigt, og — udtalte han — det er egentlig i den sidste Tredjedel af Aaret, at Jaren ligger. Jeg samstemmer ganske med ham heri, men som man vil se, er det ærede Flertal paa to meget væsentlige Punkter, gennem Ændringsforslagene under Nr. 21 og 29, gaaet den lige stik modsatte Vej. Flertallet vil ikke amortisere i Begyndelsen, det vil have et Garantifond i Begyndelsen, og i Begyndelsen, i de første Aar, gaar det glat med denne Forening som i Reglen med alle andre ny Foreninger; det er først senere, lidt efter lidt, at Vanfælgighederne rejse sig. De første Aar betale Medlemmerne dog delvis af det Aaan, de have stiftet, men senere kniber det mere og mere, og da vil man trænge haardere og haardere til Garantifondet end i Begyndelsen. Jeg tror derfor, at det har stor Betydning, at man lader Garantifondet bestaa saa længe, indtil Foreningen ejer et Reserverfond paa mindst 10 pCt. af Obligationsgælden. Det er den Fordring, man ubetinget stiller i Begyndelsen af Foreningens Leveaar, men derefter, skønt der længere hen i Tiden trænges stærkere dertil, naar der ingen Amortisation er sket, og naar Panterne ved Tidens Elde ere forringede, siger man, at nu kan man undvære Garantifondet, nu kan Garantifondet falde bort, selv om der kun er et Reserverfond paa 5 pCt. af Gælden. Det tror jeg ikke er et forsigtigt og naturligt Resultat at komme til, og derfor anbefaler jeg min Affattelse af § 2.

Med disse Ord skal jeg slutte.

S. Chr. Hansen: Det vil ses af Ændringsforslagslisten, at jeg i et Par Tilfælde har et noget andet Standpunkt end Udvalgets øvrige Medlemmer. Ændringsforslagslisten viser Nr. a., at jeg er alene om Ændringsforslag Nr. 15; der er stillet til § 1 Litra d. Om den her i Forslaget indsatte Bestemmelse udtalte den højtærede

Indenrigsminister ved 1ste Behandling, at den var overordentlig vanskelig at have med at gøre, og jeg er enig med den højtærede Minister heri, men jeg mener tillige, at det vilde være aldeles utilraadeligt saaledes at overlade til en vordende Kreditforenings eventuelle Bestyrelse aldeles frit efter sit eget Skøn at tage det Hensyn, som her kræves, nemlig Hensynet til Virkningerne af en Toldreform. Dersom Lovgivningsmagten stiller den ny Forening saa frit i denne Henseende, vil den sikkert ikke alene blive meget vanskelig stillet, men saa vil Troen paa Foreningens Pantestikkerhed utvivlsomt meget betydelig svækkes. Under første Behandling vare alle Talere enige om, at Pantestikkerheden i særlig høj Grad var denne Forenings Afkæbelse, og det er vistnok rigtigt, men naar det er Tilfældet, vil det utvivlsomt ogsaa være rigtigt at gøre alt, hvad der kan gøres for at forhindre, at denne Sikkerhed udsættes for at lide Stikbrud, og da en eventuel Toldrevision selvfølgelig vil blive et meget farligt Støt for den ny Forening, mener jeg, at det maa være nødvendigt for at undgåa dette Støt, at en Bestemmelse som den i Ændringsforslag Nr. 15 indeholdte, indsættes i Forslaget. De Industrier, dette Ændringsforslag omfatter, ere alle saadanne, hvis Produkter ere nødvendige Forbrugsgenstande for den store almindelige Befolkning, og som alle ere Genstand for en meget høj Beskyttelse, en Beskyttelse paa 10 pCt. og derved af den paagældende Vares Værdi, altsaa saadanne Industrier, der, efter alt, hvad der foreligger paa Toldforhandlingens Omraade, ville være meget udsatte for en betydelig Nedgang i Beskyttelsen. Jeg tror, at en Kreditforenings Direktion vil være ude af Stand til at drage en rimelig Grænse for Aaans Ydelse til disse Industrier, da det selvfølgelig beror paa Størrelsen af Nedgangen i Beskyttelsen for den paagældende Vare, hvilken Virksomhed vedkommende Industri vil have efter Toldrevisionen. Til Beskyttelse under Overvejelse af det Spørgsmaal, hvilke Eksistensbetingelser en hel Del Industrier ville saa her i Landet efter en Toldrevision, har Landstinget allerede faaet temmelig gode og værdifulde Oplysninger. Under Behandlingen af Regeringens Toldlovsforslag i 1889—90 indkom der her til Rigsdagen en hel Række Andragender, vistnok ogsaa de fleste af de Industrier, mit Ændringsforslag omfatter. I disse Andragender udtalte vedkommende Industris Medlemmer sig temmelig uforbeholdent om de vedkommende Virksomheders Eksistensvillkaar efter en Toldrevision.